

General | | Actualitzat el 16/02/2023 a les 07:30

Quan el futbol condiciona el joc i les amistats

"El meu fill o filla vol jugar a futbol per sentir-se integrat al pati de l'escola"

[inicicentrareport]"Mama, papa, vull fer **futbol**". Us agafa per sorpresa perquè mai abans havia mostrat interès per aquest esport, ni tan sols per cap pilota o partit a la tele. Us sembla fantàstic que demani fer **activitat física**, però teniu curiositat per entendre d'on ve aquesta afició sobtada. "No sabíem que t'agradava el futbol". "Sí, els meus amics hi juguen al pati", respon.

Durant molts anys, la pista de futbol ha ocupat el **espai central dels patis**. Encara ara i malgrat la Generalitat té **una guia** on recomana que els patis de les escoles siguin més heterogenis, i sense que la pista copi el protagonisme.

Davant del predomini d'aquest esport, algunes escoles han anat més enllà limitant els dies de pilota per tal de blindar que hi hagi diversitat de joc a les estones d'esbarjo.

"El nostre fill va començar a jugar a futbol per sentir-se còmode i integrat en el grup. Els seus companys de classe jugaven moltes estones al pati, i algun dia fins i tot li havia caigut algun comentari que era dolent amb la pilota...", explica la Marta, mare d'un nen de 6 anys, a **Criar.cat**.

Com ella, una altra mare també ens escriu per exposar-nos el seu cas. "Tinc un fill de 5 anys que és molt feliç, però no és un gran esportista. Ara es troba que la majoria dels seus companys els han apuntat a futbol i ja van cada dissabte a jugar un partit. Al pati també juguen a futbol", explica. "I jo estic amb el dilema de si apuntar-lo perquè tingui alguna noció o passar. El veig a ell amb els mateixos dubtes perquè sí que veu que el futbol és un element cohesionador entre els altres".

Què podem fer les famílies? La psicopedagoga **Aïda Roig** ens dona alguns consells:

[GotaVerdaPle] **Límits a les escoles**. Per una banda, és important que les escoles prenguin consciència que cal preservar la heterogeneïtat dels patis, és un benefici tan pels que juguen a futbol, perquè gaudeixen d'altres propostes de joc que si no no tindrien l'oportunitat de fer-ho, com pels que no, que també tenen opcions alternatives a la pilota.

[GotaVerdaPle] **Observa des de quina necessitat t'ho demana**. Pel que fa a les famílies, convé, en primer lloc, conèixer i entendre d'on ve aquest desig. És perquè realment li ve de gust? És per sentir-se part del grup? Per por a sentir-se rebutjat? Segons això, s'han d'acompanyar i reforçar uns aspectes o altres, com per exemple, l'autoestima, la diversitat, la seguretat...

Poder reflexionar amb ell/a: "Si són els teus amics/gues, no els importarà que no juguis a futbol" o "Tingues present el que necessites tu, el que realment vols o t'agrada".

[GotaVerdaPle] **No demonitzar cap esport**. Si realment és important per a ell/a, el més recomanable és permetre-li-ho i acompanyar-ho. "No s'ha de demonitzar el futbol, al final és un esport on els infants es mouen, conviuen i juguen en equip. I és preferible que facin activitat física que no pas que estiguin eclipsats per pantalles, que és el gran problema actual", afegeix la psicòloga.

[GotaVerdaPle] **Deixar que les coses flueixin i que caiguin pel seu propi pes**. "Si realment li agrada, us n'adonareu de seguida. En canvi, si ho fa empès per les dinàmiques de grup, molt

probablement ho acabarà deixant. Però el cert és que si no ho proven, també és difícil que realment sàpiguen el que els agrada o no.

[GotaVerdaPle] **No forçis.** En alguns casos, pot ser que siguin les famílies que indueixin els fills a fer futbol quan en realitat ells o elles no ho necessiten o no ho demanen. Aquí també és important escoltar i respectar les afinitats i aficions dels infants, perquè puguin realment seguir desenvolupant-se fora de l'escola en allò que realment els agrada.
[ficentrareport]